Quiet

Per DavidG el dj., 01/02/2018 - 09:00

De vegades, vius moments que t'aquieten, et superen per totes bandes i et deixes anar sense amenaça; són uns segons que no es poden comptar amb rellotges i on costa trobar paraules; potser t'ha impressionat el recolliment dels qui són al voltant teu; et sents segur i estimes la teva vulnerabilitat; t'arriba un gran respecte pel qui és molt més gran que tu; t'abandones a la llum de sentit, a l'afecte incondicional, al descans que tan desitjaves; els esdeveniments milloren en molt les teves expectatives; tot d'una, perceps la vida quotidiana amb una nova claredat i la consideres a una distància adequada: ni pendent de l'immediat, ni desconnectat del present; et transcendeixes; notes alguna resposta fisiològica especial (escalf, pessigolleig, relaxament); es difumina la sensació del pas del temps i d'assentament a l'espai; se t'acudeixen solucions a problemes persistents; estimes més les persones i les coses que t'envolten perquè Déu te les posa al davant; tens experiència de la delicada gràcia de Déu, com si un ocell s'aturés davant teu; amb suavitat i, a vegades, amb forta emoció, els sentiments s'alteren; et sents convidat a romandre; t'interpel·la, sense dubtar que ets estimat incondicionalment; el Senyor entra a la teva imaginació per dir-te de quina manera t'estima; ho perceps tot connectat; se't dóna un coneixement intern de Jesucrist i entens que la seva vida és per a tu; és intimitat el que sents amb Ell; i passada la intensitat de l'instant comença una nostàlgia ben creativa; per res et sembla que puguis causar de nou un moment així: sempre t'acaba sorprenent; en el record resten inesborrables les circumstàncies del lloc i l'hora que va ser; els sentits, els sentiments i la raó s'unifiquen i et perceps unit i cohesionat; el vincle amb els Senyor et fa dir: "Sóc seu".
Segur que m'he deixat algun detall del que m'has compartit. Per què no continues posant paraules al que et passa en moments així?